

DE AVONDBODE,

ABONNEMENT

AAN HET BUREAU VAN HET BLAD,
Warmoesstraat, N°. 208.

En bij alle boekhandelaars en Postkantoren van het Rijk.

Brieven, Gelden, enz. moeten franco
worden ingezonden.

PREZEN

VOOR 3 MAANDEN,

te Amsterdam..... f 1 75.

en Buitensteden franco..... - 25.

Abonnementen.

ZEVEN REGELS of minder..... f 1 75.

Eiken regel meer..... - 25.

ZEVEN voor elke advertentie en herhalings..... - 35.

ALGEMEEN NIEUWSBLAD

voor Staatkunde, Handel, Nijverheid, Landbouw, Kunsten en
Wetenschappen.

De Schuldverdeling.

Zoo als hij eene andere gelegenheid te kennen gegeven is, (zie de Crisis in den Avondbode van 4 April II.) behooren wij niet tot het getal dergenen, die reeds nu, terwijl wij nog zelfs maar de eenvoudige onderteekening van het tractaat al weder van de Belgische zijde verschoven zien, zich er toe groeppen achten, om te onderzoeken, wat er zal dienen gedaan te worden, na dat de onderhavige eindschikking werkelijk tot haar volkomen beslag zal gekomen zijn. Doch terwijl anderzijds daarover onderscheidene redeneringen in het licht komen, kunnen deze althans in zoo verre eenige aanwijzing vorderen, als men daarbij somwijlen, (geheel in strijd met hetgeen, in ons oog, de voorbarigheid er van uitmaakt,) zwagigheden riont te zien, daar, waar die, onzes achtens, niet gelegen zijn.

Zoo het ons althans voorkomt, zijn de bepalingen van het tractaat, betreffende de schuldverdeling, niet van eenen aard om juist zoo vele en zeer uiteenlopende uitleggingen toe te laten. Zeker is het, dat er al eenige woorden schrifts zijn samen te brengen, die niet door kwade trouw en spitsvondigheid voor uiteenlopende uitleggingen vatbaar zouden kunnen gemaakt worden. Dit kan derhalve ook ligt met de gedachte bepalingen het geval zijn; maar het is, onzes achtens, onjuist, dat die bepalingen zulke uiteenlopende uitleggingen zouden toelaten, met andere woorden, dat die in zich zelve voor zoo veelvuldig, en uiteenlopende opvatting vatbaar zouden zijn.

Naar de Nederduitse vertaling, zoo als wij die in de Staats-Courant van den 5den Maart lezen, is § 1 in de volgende bewoordingen vervaardigd:

« § 1. Te rekenen van den 1sten Januarij 1839, zal België, uit hoofde der verdeling van de openbare schulden van het Koninkrijk der Nederlanden, met eene som van vijf miljoen Nederlandsche guldens, aan jaarlijkse renten belast blijven, waarvan de kapitalen van het debet des Koninkrijks grootboek, of van het debet der algemeene rijkskas van het Koninkrijk der Nederlanden, op het debet van het Belgische grootboek zullen worden overgeschreven. » (De Fransche oorspronkelijke tekst heet *transféré*, dat mischien meer gepast te vertalen was *overgebracht*.)

In de eerste plaats is te bemerken, dat deze § uit twee zeer onderscheidene leden bestaat, het eerste bepaaldelijk het tijdstip aanwijzende, van hetwelk de renten, ten bedrage van f 5,000,000, ten laste van België moeten gerekend worden te zijn ingegaan, het tweede lid zonder tijdsbepaling van de te doen overbrenging.

Wanneer wij nu dat eerste lid in verband beschouwen met § 3, aldus luidende: « De afbetaling der hierboven vermelde som van 5,000,000 Nederlandsche guldens aan jaarlijkse renten zal van halfjaar tot halfjaar, hetzij te Brussel, hetzij te Antwerpen, in gered geld plaats hebben, zonder eenige korting, van welken aard die ook mogt zijn, noch voor het tegenwoordige, noch voor de toekomst, » zoo kan er geen twijfel aan zijn, of met den eersten Julij aanstaanden, (bijaldien het tractaat inmiddels zijn volkomen beslag verkregen hebbe) zal de eerste helft van de meergenoemde som van vijf miljoen guldens door België verschuldigd, en voor de Nederlanden Vorderbaar zijn. Het schijnt ons even duidelijk toe, dat de betaling daarvan, die eerste maal, niet anders moet of kan geschieden dan van land tot land, dat is van de Belgische aan de Nederlandse schatkist.

Niet minder klaar is nogtans de bedoeling, dat dit niet bij vervolg aldus geschiede, blijkens de bij het tweede lid van § 1 verordende overbrenging van de kapitalen der vijf miljoen renten op het (nog niet bestaande, maar derhalve daartoe aan te leggen) Belgische Grootboek, tot welke overdracht van kapitalen en renten, uit hoofde van de verdeling der openbare schulden van het Koninkrijk der Nederlanden ten laste van België komende, naar lid § 5, binnen veertien dagen (na de uitwisseling der ratificatiën) van wederzijde commissarissen te Utrecht moeten bijeenkomen.

Trouwens, ja, er zou eene onduidelijkheid in § 4 schijnen te zijn, wanneer men deze § op zich zelve in de vertaling leest. Doch dit ligt enkel aan de vertaling, die een nieuw beklagelijk voorbeeld oplevert van de onaanwettigheid, waarmede men bij ons te lande staatsstukken vertaalt. In het Nederduitse, namelijk, luidt § 4 aldus: « Door middel van het voor zijne rekening nemen der gezegde som van 5,000,000 guldens aan jaarlijkse renten, zal België van alle verplichting jegens Holland, uit hoofde van de verdeling van de openbare schuld van het Koninkrijk der Nederlanden, ontlast zijn. » Inderdaad, indien het er enkel om te doen ware, dat België de vijf miljoen renten voor zijne rekening name, zoo zoude daardoor de

voortdurende halfjarige overmaking der verschuldigde som, met al de daarvan te voorzien gebedrjke moeilijkheden, niet uitdrukkelijk uitgesloten zijn. Gansch anders luidt echter de oorspronkelijke tekst van het tractaat. Daar staat: *Moyennant la création de la dite somme de rentes.*

Wel is waar, bij het tractaat is niet uitdrukkelijk bepaald, WELKE SOM AAN KAPITAAL de door België jaarlijks te betalen vijf miljoen guldens vertegenwoordigen. Wanneer men evenwel opzigtelijk de bij het tweede lid van § 1 voorgeschreven overbrenging der kapitalen van het debet des Amsterdamschen Grootboeks, of van het debet der algemeene Rijkskas van het Koninkrijk, op het debet van het Belgische Grootboek, in aanmerking neemt, dat overal, waar het tractaat, in tegenoverstelling met België, van het daarvan afgescheidene deel des Rijks gewaagt, de bewoording *Holland* gebezigd wordt, en integendeel ook in het eerste lid van § 1 en verder herhaaldelijk de verdeling der schulden van het Koninkrijk der Nederlanden als de grondslag van de aan België opgelegde renten vermeld staat, zoo is er geen twijfel, of die verdeling geldt enkel de schulden van dat Koninkrijk, zoodanig als het tijdens de vereeniging bestond. Vernims er nu, tijdens de vereeniging van de beide deelen des Rijks, geene andere dan de 2½ pCts. schuld op een Grootboek ingeschreven was, zoo kunnen ook de daarvan op een Belgisch Grootboek over te brengen kapitalen geene andere zijn, dan kapitalen, ten bedrage van vijf miljoen jaarlijkse renten, van de op het Grootboek der Nederlanden ingeschreven 2½ pCts. schuld.

Dit is ook de meening van den, gewis in al, wat den effectenhandel betreft doorkundigen, schrijver van het dezer dagen bij de gebroeders Diederichs uitgegeven geschrift, getiteld: *Holland en België. (Hoedanig zijn hunne belangen het best te vereenigen, bij de uitvoering der financiële bepalingen van het eind-tractaat?)*

Wij lezen daar, blz. 14. « Zoo vertegenwoordigen de vijf miljoen jaarlijkse rente een kapitaal van tweehonderd miljoen op het grootboek der Nationale Schuld, zoo als dit tijdens de vereeniging met België bestond, » welke vijf miljoen jaarlijkse rente daarom ook, gelijk daar verder gezegd wordt, meer waarde hebben dan een gelijk een bedrag van rente in effecten tegen hooger interest.

Doch wij vereenigen ons niet met de daaruit afgeleide gevolgtrekking, dat daarom ook « Nederland » (dat is toch zeker de Staat, of het Rijk,) geenszins gehouden zou zijn, om zich met het verkrijgen van vijf miljoen jaarlijkse renten in andere dan 2½ pCts. rentegevende schuld te vergeen.

Indien de Staat van België renten moest verkrijgen, hoedanig ook, zien wij niet, in welk opzigt dit in de gevolgen zou verschillen van de eenvoudige overmaking van de twee en een half miljoen bij het einde van elk halfjaar. Of het moest dan daarin gelegen zijn, dat de Staat de verkregen renten aan de heurs kon verkoopen, en zich alzoo voor eene gebeurlijke schorsing van betaling kon vrijwaren, door het gevaar daarvan op de koopers te brengen. Zoude men dan van de regering verwachten, dat zij aan de eigene ingezetenen effecten te koop zou veilen, van welke zij zich juist daarom zou ontdoen, omdat zij er geene genoegzaam vertrouwen in stelde?

Naar ons inzien, heeft de staat (Nederland, zoo het daar heet), volstrekt niets van België te verkrijgen, tenzij de ontlasting van dat gedeelte der halfjaarlijkse interestbetaling voor de 2½ pCts. schuld, met hetwelk België, naar luid van het tractaat, moet belast blijven.

Aan die bewoording « belast blijven, » zoo als die in het tractaat voorkomt, kunnen wij toch geen anderen dan den louter ontkenneenden zin hechten, dat de Nederlanden daarvan voor altijd moeten ontlast worden. Door § 2 wordt wel bepaald, dat « de kapitalen en renten, die, ten gevolge der voorgaande paragraaf, tot een gezamenlijk bedrag van 5,000,000 Nederlandsche renten op het debet van het Belgische Grootboek zullen worden overgebracht en ingeschreven, zullen geacht worden een gedeelte der Nationale Belgische schuld uit te maken, » en dat België zich verbindt, « om noch voor het tegenwoordige, noch voor de toekomst, eenig onderscheid te maken tusschen dat gedeelte zijner openbare schuld, hetwelk uit zijne vereeniging met Holland voortvloeit, en alle andere reeds gemaakte of nog te maken Nationale Belgische schuld, » doch het is niet mogelijk daaraan de uitlegging te geven, dat het niet op zijne heurt er zich van zou mogen ontlasten, maar er mede zou moeten belast blijven, alware het ook, dat het, bij den hoogen trap van bloei, waartoe het in zijne onafhankelijkheid

welligt klimmen kan, zijne gansche schuld zou willen en kunnen aflossen of door inkoop amortiseren.

Waar het eigenlijk op aankomt, is eeniglijk, hoe de overbrenging (*transfèrement*) van het Nederlandsche debet op het Belgische debet te verstaan zij. En ook dit kan niet de minste dubbelsinnigheid hebben, gelijk wij in een volgend artikel ten overvloede nog nader zullen aantoonen.

NEDERLAND.

AMSTERDAM 11 April. Naar wij vernemen, zal Z. Keiz. H. de grootvorst troonopvolger van Rusland, bij gelegenheid van Hoogstzichzelfs komst in deze hoofdstad, ook den Franschen Schouwburg met een bezoek vereeren. De representatie zal bestaan uit de *Marquise de Senneville* en *Un bal du grand Monde*. Waarschijnlijk zal dit aanstaanden Dingsdag plaats hebben.

— Bij eene dezer dagen door Z. Exc. den minister van Financiën genomen resolutie, is bepaald:

1°. Dat de acten, tot verbetering of aanvulling van reeds overgeschreven acten van eigendoms-overgang opgemaakt, behooren te worden geregistreerd, alvorens aan de overschrijving te worden onderworpen; en

2°. Dat in geen geval zoodanige acte van verbetering kan worden gesteld aan den voet der over te schrijven of reeds overgeschreven onderhandsche acten of der expeditiën van notariële acten, zoo als bereids is aangenomen bij de decisie van den 18den Augustus 1821.

— De Staats-Courant deelt twee Koninklijke besluiten mede, het eene houdende vergunning aan J. Bottenheim, om in een door hem uit te geven werk, onder den titel van: *Handboek voor Deurwaarders bij de Kantongeregten, Arrondissements-Rechtbanken, Provinciale Hoven, en den Hoogen Raad in het Koninkrijk der Nederlanden*, zekere artikelen uit reglementen, vastgesteld bij besluit van den 14 Sept. 1830 (Staatsbl. n°. 36), over te nemen; en het andere, houdende insgelijks vergunning voor S. de Visser en Zoon, boekhandelaars te 's Gravenhage, om in een door hen uit te geven werkje, onder den titel van *Jaarboekje voor den boekhandel voor 1839*, gedeeltelijk over te nemen de navolgende wetten en besluiten, te weten: de besluiten van den 24 Januarij 1814 (Staatsbl. n°. 17), en 24 Januarij 1815 (Staatsbl. n°. 6), de wet van den 25 Januarij 1817 (Staatsbl. n°. 5), het besluit van den 2 Julij 1822 (Staatsbl. n°. 16), de wetten van den 31 Mei 1824 (Staatsbl. n°. 36), en 16 Junij 1832 (Staatsbl. n°. 29), en het besluit van den 29 Junij 1821, n°. 85.

— Van goederhand verneemt men, dat er in de maanden Mei en Junij eerstkomende, door eenige Engelsche en Fransche liefhebbers, op het Loo, eene reigerij met valken zal gehouden worden. Er is reeds een dertigtal volken aangekomen. — Dit in ons land weinig bekende vermaak zal waarschijnlijk vele nieuwsgierigen lokken. Reeds moeten er te Apeldoorn verscheidene aantemementen gehurd zijn.

— De representatie van *Trente ans ou la vie d'un joueur* heeft gisteren avond in den Franschen Schouwburg alhier veel genoegeen gegeven, hoewel wij de herhaalde opvoering van stukken, waarin de eene gruwel op de andere wordt gestapeld, niet kunnen goedkeuren. Dit neemt echter niet weg, dat de heer Delafosse op nieuw doorslaande blijken van zijn talent heeft gegeven, zoodat aan zijne voordragt meermalen de levendigste toejuiching te luert viel, en deze verdienstelijke kunstenaar ten slotte werd uitgeroepen. Ook deelde de heer Chilly, die hem waardiglijk had op zijde gestreefd, in dezelve eer.

— De heer Julius Miller, reeds vroeger alhier gunstig bekend, is gisteren avond in den Hoogduitschen Schouwburg dezer hoofdstad met blijkbare belangstelling ontvangen. Als *Licinius* in de opera: *die Vestalin*, verwierf deze verdienstelijke kunstenaar de onduidelijkste bewijzen van toejuiching, en werd ten slotte uitgeroepen. Wij meenen, dat het in het belang van het tegenwoordige gezelschap zal zijn, den heer Miller dikwerf te zien optreden; daardoor zal voorzeker aan het verlangen van de abonnés en habitués worden voldaan.

— Op de tentoonstelling van schilderijen te Hanover, welke reeds sinds eenigen tijd geopend is, merkt men verschillende meesterstukken van vaderlandsche kunstenaars op, waaronder zich onderscheiden de namen der beide Schotels, van Schouman, van Os, Waldorp, Dreiholz, A. de Cock, de Castro en Bosboom.

MINGELWERK.

AMSTERDAM,

BESCHREVEN DOOR EENEN FRANSCHMAN. (1)

Ware het geene heilighennis *Venetie* met iets anders dan met zich zelve te vergelijken, ik zou zeggen: Amsterdam is het *Venetie* van het Noorden. Even als de koningin der Lagunen, is de koningin der Zuiderzee op eilandten getroond en bespoeld door talloze kanalen. Maar de gelijkenis gaat niet verder; zook in het Hollandsch *Venetie* noch paleizen noch gondels: zijne paleizen zijn zeer kleine huizen van rooden baksteen, met witte hoeken en booggevels, zijne gondels groote ronde schuiten, gezegd rondbuiken (gros ventres), beladen met boter en kaas (2). Daarentegen zijn de kaden (grachten) beschaduw door twee rijen boomen van een rijk groen; een sielstad, dat der weduwe der Dogen ontbrekt.

Amsterdam heeft vier mijlen in omtrek; men treedt er binnen door acht poorten; zijne vroegere wallen zijn veranderd in wandelplaatsen, en zijne een-en-twintig bolwerken worden ingenomen door even zoo vele reusachtige molens, die hunne breede schaduw op de stad werpen (!). Amsterdam heeft de gedaante eener halve maan; maar ik zal er u een juist denkbeeld van geven, wanneer ik het vergelijk met de zaal van eenen schouwburg, waarvan de haven het toneel is. Eene breede halve maan-vormige gracht omspoelt de muren, en vijf groote, waartuit al de andere huizen toevoer ontvangen, beschrijven binnen de stad zoo vele evenwijdige kronne lijnen. De stad is gesneden in 95 eilanden, en men geraakt van het ene op het andere door middel van 660 bruggen, waarvan eene, die der Verlieft (Hooge sluis) niet minder dan 660 voet lang bij 60 breed is (op een haar gemeten); dertig duizend huizen, en eene bevolking van meer dan 220,000

zielen zijn in dezen nauwen archipel opeen gehoopt. Zie daar eene vrij drooge naamlijst, maar deze enkele cijfers doen u met een oogopslag, en beter dan vele woorden, den rang kennen, dien Amsterdam onder de steden van Europa bekleedt. De stad is tot dien rang niet gekomen zonder langdurige inspanningen, en heeft hare plaats op het groot toneel der wereld duur betaald. Zij ontrent baren naam van eene sluis (Dam) aangelegd door de oude heeren des lands in den mond van den Amstel; een stroom, welke zich tegenwoordig in haren boezem verliest. In de twaalfde eeuw was zij niet meer dan een visschersdorp.

Het kasteel van heer GUSBERT verbleef zich te midden der hutten; zijn opvolger deed ontuiningen, torrens en bolwerken daarstellen, en het dorp werd eene stad; welke een graaf van Holland, zonder vorm van proces, voor goeden prijs verklaarde, en met zijne domeinen vereenigde. Na eene halve eeuw van dubbelzinnig bestaan, kreeg de geïnproviserde stad een stedelijk bestuur: van toen af vergrootte zij zich, verwisselde het ellendige houten palissaden werk, dat haar tot dus verre had beschermd, voor een muur, uit baksteen opgetrokken, en in het begin der 16de eeuw waren de afstammelingen der visschers meesters van bijkans den geheelen handel op de Oost-Zee. Maar met den voorspoed kwamen ook de beproevingen. Nijverige geburen verrasten des nachts hare voorsteden, plunderden en verbrandden dezelve, waarbij mede twee-en-twintig schepen, in de haven liggende, aan het vuur werden prijs gegeven. Eenigen tijd daarna drongen de Wederdoopers, onder de aanvoering van den beruchten schoenmaker JAN VAN LEYDEN, tot midden in de stad door (?), en tien jaren later barstte een gelijk onweder over haar los. Verwinnaresse, aan al de gevaren dier eeuw van heroering ontkomen, kroonde zij hare zegespralen, door hare aansluiting aan den grooten nationalen opstand: in 1578 schudde zij het Spaansche juk van den hals. Hare groote welvaart dagteekent van af dien tijd; de vervolgingen om de godsdienst voerden tot haar een groot aantal uitgeweken Protestanten, die hare gastvrijheid door hunne industrie vergolden; en de sluiting der Schelde, bedongen bij den vrede van Munster, terwijl dezelve hare mededingster Antwerpen te gronde rigtte, deed haren voorspoed ten top stijgen. Zij werd de hoofdstad der handel-wereld. Op dit tijdstip was zij twintigmaal groter dan in de 14de eeuw.

Zij is tegenwoordig geenszins meer, hetgeen zij was voorheen: het ver-

loop der tijden en de verplaatsing der belangen hebben andere debouchés en andere stapelplaatsen daargesteld, en haar van den troon gestooten: de rijksstaf des handels is in andere handen overgegaan. Zij gebiedt niet meer dan over den handel van Holland; maar hoewel zij ook vervallen is, zij heeft de overleveringen en eigenheden van haar vroeger levensperk behouden, en het tafereel, hetwelk FÉNÉLON er van schetste, is waar, nog ten huidige dage. (FÉNÉLON. Livre III. Ster. Didot p. 46.) Zijne schildering zoude nog getrouwer zijn geweest, indien hij er hadde bijgevoegd, dat de schoone sekse van *Tyrus*, lees *Amsterdam*, in werkzaamheid niet de mannen wedijverde. (3) *Holland* beroemt zich niet op galanterie: in *Marocco* (daar ook al geweest!) had ik vrouwen voor den ploeg zien gespannen: te *Utrecht* zag ik er eene voor de trekschuit, en later ontmoette ik er dikwerf, gedoemd tot het voorttrekken van zware lastschepen, terwijl de meester huisheerlijk zijne pijp zat te rooken. Te *Amsterdam* zelf is de toestand der vrouwen niet veel beter: de zwaarste werkzaamheden worden haar niet onthouden; bij elke trede ontmoet men er in de straten, schuiten ontladende, handwagens trekkende of vaten rollende; en het fanatisme der zindelijkheid eischt van eene Hollandsche dienstmaagd, hetgeen men elders van eenen knecht niet zou durven vorderen. Nogtans, de slagtoffers verduren hare martelingen met het best humeur ter wereld, en de frischheid van haar gelaat belacht die wreede inspanning.

Vernemen wij, in het voorbijgaan, dat Amsterdam is als een schip in volle zee: het ligt in het water, en zou van dorst sterven, indien da regen zijne bakken niet voedde. Zelfs is deze bron niet genoegzaam, en men voorziet in de verdere behoefte door het water der *Veelt*, op vele mijlen afstands stroomende. Van springbronnen spreke men niet.

Het eerste, dat ons treft te Amsterdam, is de stilte, even als die der

(3) FÉNÉLON laat de dames van zijn *Tyr* toch ook niet ledig; blijkens het geen op de door M. DIDEROT aangehaalde plaats onmiddellijk volgt:

« Les femmes ne cessent jamais, en de filer les laines ou de faire des dessins de broderie, ou de plicr les riches étoffes. »

M. DIDEROT! Wij lezen ook uwe *classiques*; die hadden uwer zaak kennis dan gij de *nos jours*.

(1) CHARLES DIDEROT. De lezer verzieze zulks bij dit Fragment niet uit het oog! De zoo vlugge Franschman bezit vooral ook eene vlugge verbeelding, en de verwonderlijke gaaf om vlag te beschrijven, alles, wat hij even vlug getien, ja zelfs niet gezien heeft.

(2) Alleen boter en kaas? — een blijk, dat de schrijver enkel van hooren spreken spreekt. Hij heeft wel eens hooren luiden, dat *Holland* een kaasland is.

Part. Corresp. 's GRAVENHAGE 16 April. De aangekondigde gala-voorstelling in den Konink. schouwburg dezer residentie heeft heden avond plaats gehad. Van de eigenlijke gezegde voorstelling op het toneel zal ik u weinig of niets behoeven te zeggen, daar deze genoegzaam, vooral eene gelegenheid als deze in aanmerking genomen, niets te betekenen had, zoo als dit trouwen ieder, die met de compositie van onzen tegenwoordigen opera-troep slechts eenigzins bekend is, ligt zal bevatten: eene kleine opera comique, *Une bonne Fortune*, eene vaudeville *Les Gants jaunes*, beide door den iver en het talent van onzen onvermoeiden Vernet opgeleverd en staande gehouden, een divertissement, zijnde een brok uit *le Tarc en Italie*, maakten, met twee ouvertures *a grand orchestre*, het spektakel uit.

Reeds vroegtijdig was de gedecoreerde en met waschlichten verlichte zaal, door een talrijk en uitgelezen publiek bezet. In het amphitheatrum van den eersten rang, waar anders de zitplaatsen voor de leden van het steds-lijk bestuur gevonden worden, was eene loge in der haast daargesteld, waarin zich ongeveer een honderdtal zitplaatsen bevonden, en waarboven het Koninklijk wapen prijkte. Ten zeven ure zag men Prins en Prinses Frederik, voorafgegaan door eenig gevolg, alsmede onderscheidene leden van het gevolg van den Russischen grootvorst troonopvolger, de loge binnentreden.

Weinige oogenblikken later had men het genoegen, onder het spelen van het vaderlandsche *Wilhelmus*, onzen geëerbiedigden Koning, vergezeld van Hoogstdezelfs beminde dochter Marianne, te zien verschijnen. Zien daverend handgeklap en hartelijk en welgemeend bravo-geroep rees uit alle rangen en werd door hen, die er het waardig voorwerp van waren, met zichtbare blijken van aandoening beantwoord. Weinige minuten later verscheen, onder het spelen der Russische volksliederen en onder het gejuich der verzamelde menigte, de Russische Grootvorst troonopvolger, gedecoreerd met het Grootkruis van de Orde van den Nederlandschen Leeuw. Z. K. H. was vergezeld van den Prins en Prinses van Oranje, Hoogstdezelver Zonen en verder gevolg, en nam plaats ter rechterzijde van Z. M. den Koning. Ter linkerzijde van Z. M. was Prinses Marianne gezeten, die Haren Koninklijken broeder den Prins van Oranje aan Hare regterhand geplaatst vond. De Grootvorst had aan Zijne regterhand de Prinses van Oranje. Onmiddellijk nam het spektakel een' aanvang, dat onafgebroken door het geheele luisterrijke gezelschap werd bijgewoond, en reeds ongeveer ten half tien ure eindigde. De Vorstelijke personen verlieten, onder een verdoovend gejuich, even als bij hunne komst, en onder het spelen der Russische en Nederlandsche volksliederen, de zaal. De Russische Grootvorst heeft gewis op zijne reize, meer prachtige, schitterender en luisterrijker feesten bijgewoond; voor ons was het desniettemin een verheven schouwspel, den meest onder alle Vorsten van Europa door zijn volk beminde Monarch in volmaakt welstand, vergezeld door geheel Zijn doorluchtig geslacht te zien, hebbende aan Zijne regterhand den aanstaanden bezitter van den magtigsten Keizerlijken scepter. God zegene den Koning der Nederlanden, en verlange Zijne dagen.

's GRAVENHAGE 10 April. Men verneemt, dat aanstaanden Vrijdag avond bij den Russischen ambassadeur alhier een zeer luisterrijk bal zal plaats hebben, ter ere van Z. K. H. den Grootvorst troonopvolger. H.H. K.K. H.H. de Prins en Prinsessen van den bloede, het corps diplomatiek, het gevolg van Z. Keiz. H., de ministers des Konings, benevens een aantal uit de aanzienlijksten dezer residentie, zullen dit bal met hunne tegenwoordigheid vereeren. Men verzekert, dat het getal der genoodigden niet minder dan 400 belooft.

Part. Corresp. BRUSSEL 10 April. Ten gevolge van de voortdurende onzekerheid omtrent de aanvulling van ons Ministerie, brengt elke staatkundige partij zoodanige combinatiën in omloop, welke het best met derzelver bijzondere inzichten stroken. Onder anderen, wil de *Courrier-Fanale* weten, dat de heeren Lebeau en Rogier in het Ministerie zullen optreden, doch ik geloof, dat het dagblad van den heer Jobard te zeer de gebeurtenissen vooruitloopt. Want, ofschoon de publieke opinie alle hulde doet wederstaan aan het talent des heeren Lebeau, zoude echter het aanvaarden eener ministeriële portefeuille door dien staatsman eenen levendigen tegenzin opwekken, terwijl hij overigens in zijn gouvernement der provincie Namen veel rustiger zal zijn dan op de Ministeriële bank. Van den anderen kant, bestaat er een verschil van gevoelen tusschen hem en den heer de Theux, hetwelk moeilijk is uit den weg te ruimen.

Het is eene bekende zaak, dat de heer Lebeau een vertegenwoordiger is van het zoogenaamde doctrinaire stelsel, en dat hij al zijn ingevangen van Frankrijk ontvangt. De heer de Theux, daarentegen, is de zuivere uitdrukking der Katholieke partij, die meer en meer in België de bovenhand krijgt. Ook de heeren Willuar en Desmairies zijn aan den invloed der geestelijkheid onderworpen, zoodat de heeren Lebeau en Rogier bezwaarlijk met deze ministers zullen kunnen sympathiseren. Dit is ook het geval met den heer Liedts, president van de Regtbank van Koophandel te Antwerpen, van wien ook al sprake is.

Onder de andere personen, die men als aanstaande ministers noemt, behooren de heeren H. de Brouckère en de Haussy, welke laatste als Hie-negouwer misschien nog wel de meeste kansen heeft.

De zending des heeren Nothomb naar Londen is steeds het onderwerp van alle gesprekken. Het schijnt zeker, dat deze minister met de taak belast is, onze belangen bij de Conferencie met klem voor te staan, en al de secundaire punten van het tractaat te regelen, alvorens vorst Leopold tot de teekening overgaat. Dit neemt echter niet weg, dat de territoriale kwestie als onherroepelijk beslist moet beschouwd worden; de Londense Conferencie heeft daarvan een Europeesch vraagstuk gemaakt. Daarop kan dus niet meer teruggekomen worden: en, hoe smartelijk ons dit ook vallen moge, vroeg of laat zal men het tractaat wel moeten uitvoeren, en tot de ontzuining besluiten van het gedeelte van Limburg en Luxemburg, dat aan Holland en de Duitse bondsvergadering toekomt; de pogingen van den heer Nothomb kunnen dus alleen betreffen de financiële bepalingen, en vooral den afkoop van den tol op de Schelde. Dit laatste punt kan door hem met voordeel behandeld worden, want hij zal daarin ongetwijfeld door Engeland ondersteund worden; de Engelsche drukpers heeft zich meermalen met deze kwestie bezig gehouden, en de Engelsche handel moet in het opleggen van dien tol eene hinderpaal voor zijne eigene scheepvaart zien.

velden, welke wij verlaten hebben (!) Alle vervoer geschiedt door de grachten en de rijkten zijn zeer zeldzaam (!) derzelver gebruik is slechts voor eenige epriviligieerden bespaard (heeft M. DIDIER deze stad bezocht in de XII eeuw?) Dit is uit voorzigtigheid: de grond, waarop de stad gebouwd is, is dermate los, dat de ligste voortuigen al de glasruiten doen rukelen, en de huizen op hunne grondvesten doen schudden. Men verhaalt, dat een escadron ruiters bijna verzonken ware, even als wijlen CURTIS, in een' afgrond, die zich eensklaps onder de poeten der paarden opende. Dit gevaar heeft eene zonderlinge soort van *Fiares* doen uitdenken: de bak staat niet op wielen, maar op eene slede, die over de straat glijdt zonder stooten of geraas; de koetsier loopt naast het portier, en hoort in de hand, bij wijze van zweep, een' vetten lap (smeerslap), welken hij van tijd tot tijd onder de slede laat doorgaan; om dezelve gladder te maken en zijn paard te gemoet te komen. Men oordeelt over het langzame en verzamelende van zulk een voertuig. (4)

Ik heb u gezegd, dat de huizen van Amsterdam van baksteen zijn opgetrokken, even als door geheel Holland. In de geringere wijken laat men den steen ruisse kleur; maar in de fraaijere, zoo als de *Keizersgracht*, de *Heeregracht*, het *Singel*, schildert men denzelfden in olieverf en laet hem, met even groote zorg als het inwendige. Ongelukkig presideert de goede smaak niet over de keuze der kleuren: men vindt blaauwe huizen, ook groene en gele; de hoeken en bovengevels, met wit gepleisterd en plomp gebeeldhouwd, vermeerderen nog het wansmakelijk buite. De hoogste mate van pracht voor den huishier is zijne lijst te kroonen met eene klassieke urn op de beide hoeken, en met een schaap, een os of zelfs een herder in het

(4) Zou hij er eveneens over gedacht hebben, die landsman van den heer MOTA, welke eens door eenige vrolijke Amsterdamse snaken, op eene gevoelige, maar leerzame wijze, voor zijn zwetsen en schimpen op Holland, gestraft werd, door hem — eufemisch te zeggen — van top tot teen en costume te baden — verplegend in een toevlucht te pakken, doch waaraan, helaas! en dan — en verplegend, en hem vervolgens in een groot gat een toortje te doen maken, door de bekoorlijkste slijkdraden? Waarschijnlijk zal hij zich wel gegannoeerd hebben, maar over het langzame kon hij toch niet klagen. En sans secousse?

(Deze verwachting van onzen Brusselschen Correspondent moge in België het vooruitzicht op eene verandering van deze bepalingen eenigermate vleijen, doch de verklaarde wil der vijf Mogendheden, om het tractaat van 23 Januarij in deszelfs geheel te doen uitvoeren, kan onmogelijk, zonder eene nieuwe verkrachting van Hollands goed recht, daaraan eenig roetsel geven. Wij meenen te kunnen veronderstellen, dat ook deze nieuwe poging van België, om zich aan het bewuste tractaat te onttrekken, evenzeer als al de vorige, op de wijsheid der Conferencie zal schipbreuk lijden. RED.)

Part. Corresp. van eenen anderen kant. BRUSSEL 10 April. De verschillende brochures, die in de laatste dagen alhier in het licht zijn verschenen, geven aanleiding tot veleleer overwegingen. De schrijvers aan al-tijd van het denkbeeld uit, alsof de Conferencie aan België eene schuld had willen opleggen, welke de juiste verdeling zoude zijn van de gemeenschappelijke schuld der beide landen; terwijl het geen betoog behoeft, dat men slechts een transactioneel cijfer heeft vastgesteld. Welke ook de beweegredenen der Conferencie in dit opzigt mogen geweest zijn, valt het niet te ontkennen, dat het bedrag van het Belgisch aandeel, zoodanig als het nu bepaald is, voor geene verdere verandering vatbaar is. Dwaas handelt men dus, met daarop gedurig terug te komen, daar het niet te verwachten is, dat de Mogendheden niet op de stipte en volledige uitvoering van het tractaat zullen weten aan te dringen. Dit zal ook noodwendig het geval zijn met de kwestie der Scheldervaart; zoodat het niet verwonderen moet, dat de gematigde partij in België, die zoozeer naar den vrede wensch, in de zending van den heer Nothomb niets anders ziet, dan eene nuttelooze poging om tijd te winnen.

BRUSSEL 10 April. Het *Journal de Belgique* zegt, dat verschillende officieren der genie van hier vertrokken zijn, om zich met Hollandsche commissarissen te verstaan, over de bepaling der grenzen van het grondgebied, hetwelk, krachtens het tractaat, aan Holland toekomt. — Dit berigt vereischt echter nadere bevestiging.

— Vorst Leopold zal, naar men verneemt, morgen naar zijn kasteel van de Ardennes vertrekken, en niet dan in den loop der aanstaande week vandaar terugkeeren.

— Men verzekert, dat, volgens eene tot stand gebragte ministeriële schikking, de heer Nothomb benoemd is tot minister van Buitenlandsche Zaken, de heer Lebeau tot minister van Justitie, en de heer Rogier tot minister voor de Openbare Werken. (*Journal d'Anvers*.)

— De heer Belir, Belgisch zaakgelastigde te Konstantinopel, zal eerst op het einde dezer maand vertrekken, en, alvorens zich naar zijne bestemming te begeven, eenigen tijd te Londen verblijven.

LEIK 9 April. De nadere bijzonderheden van den brand, in de kolennijnen van Horlog, te Tilleur, zijn nagenoeg de volgende: De ontploffing had des morgens ten 6½ ure plaats; het getal der mijnwerkers, dat zich in de groeven bevond, was niet bekend, doch daar men 76 lampen had rondgedeeld, en eenige mijnwerkers twee lampen gebruikten, veronderstelt men, dat er 70 personen in de mijnen waren. Tot heden ochtend 9 ure heeft men 40 lijkken opgedolven, terwijl 6 personen meer of minder gebrand, nog levende uit de groeven zijn gered. Het schouwspel van het herkennen der lijken en gekwetsten door de bloedverwanten was hartroerend. De genadermie en de linietroepen hebben bij de genoemde mijnen post gevat, ten einde de rust te handhaven.

FRANKRIJK.

PARIS 9 April. De zamenscholingen hadden gisteren avond geheel opgehouden, en er waren geene sporen meer van de quasi-oproeren der vorige dagen. Men zag nog wel talrijke patrouilles der nationale garde, maar er hebben zeer weinige arrestatiën plaats gehad.

Dezen morgen zijn 150 personen, die zich sinds drie dagen in hechtenis bevonden, in vrijheid gesteld. Het schijnt, dat de instructie voornamelijk loopt over het stuk slaan van lantaarnen. (*Gen. Paris. Corresp.*)

— In den loop van den avond van Zaterdag en van Zondag, hebben ongeveer 400 arrestatiën plaats gehad, ten gevolge van de zamenscholingen in de omstreken der poorten *Saint-Martin* en *Saint-Denis*. Reeds gisteren en ook heden zijn een groot aantal personen in vrijheid gesteld. De justitie gaat voort met de instructie tegen hen, die zich hebben doen kennen, als een werkzaam deel te hebben genomen aan de oproerige tooneelen.

Dezen avond hebben de boulevards haar gewoon voorkomen hernomen, en bestaat er geen spoor meer van de gebeurtenissen der jongste week. (*Gazette des Tribunaux*.)

— De Kamer der Afgevaardigden heeft zich gisteren geheel bezig gehouden met het onderzoek van de geloofsbrieven harer nieuwe leden.

Na eene korte woordenwisseling, waaraan, behalve de gisteren reeds genoemde Afgevaardigden, ook nog de heeren Isambert, Mangin, de Lascazes, Teste, de generaal Bugeaud en de Minister van Binnenlandsche zaken hebben deel genomen, is de verkiezing van den heer Duvergier de Lauranne goedgekeurd geworden.

Vervolgens zijn zonder beraadslaging de heeren Lemerier, Fracy, Mercier, Schanenbourg en Gauthier d'Hauteserve tot afgevaardigden toegelaten.

Daarna heeft er een vrij hevige woordentwist plaats gehad over zekere ongeregeldheden, welke bij de verkiezing van den heer Merlier, in het departement, de Pôise zouden voorgevallen zijn. Voornamelijk heeft zich daarbij de heer Martin, een der leden van het Ministerie Molé, moeite gegeven, om zijne voormalige ambtgenooten tegen de aanvallen der oppositie in dit opzigt te verdedigen.

Het eenigste belangrijke, dat deze zitting heeft opgeleverd, is de redevoering van den heer Morinay geweest, die met kracht heeft aangedrongen op de noodzakelijkheid van een parlementair onderzoek over de verkiezingen in het algemeen.

In de zitting van heden is dan ook werkelijk door den heer Piscatory een voorstel gedaan, tot benoeming van eene commissie van onderzoek, en heeft de heer Odillon Barrot hetzelfde met nadruk ondersteund.

De heer Cunin-Gridaine, een der tegenwoordige ministers, heeft beweerd, dat dit voorstel moet geschieden met inachtname van de vormen, bij het reglement vastgesteld, dat zich daartegen schijnt te verzetten. Ook de minister van justitie vereenigde zich met dat gevoelen.

Bij het vertrek van den post duurde de zitting nog voort.

midden. Zoodanig is de burgerlijke bouwde des lands. Alles staat op paalwerk, want de aardlaag is slechts dun en op 7 à 8 voeten ontmoet men het water. Voor een gewoon huis bezigt men een honderdtal palen, van 40 tot 60 voeten lang; voor de publieke gebouwen zijn er duizenden noodig. Men verzekert, dat het Paleis er niet minder onder zich heeft dan dertien duizend zeven honderd, en het gebouw der Marine achttien duizend. Men moet alzoo beginnen met eerst den grond te bouwen. En ook dit gelukt niet altijd: men heeft den klokketoren der Nieuwe Kerk op den Dam onvoltooid gelaten, omdat hij, hoe hooger opgetrokken, des te meer verzakte. Deze noodwendige bouwmanner brengt een ernstig bezwaar met zich: de grachten stroomden niet en hare stilstand maakt ze stinkend in den zomer, en onrein het geheele jaar door; maar slechts zeer zelden (?) waagt men het, dezelve in stroom te brengen en te verscheren door middel der sluizen, uit vrees, dat de vloed het paalwerk ontbloote en met hetzelfde de geheele stad los zette. (*o caput lepidum!*)

(De reiziger begeeft zich nu naar den toren van het paleis, om vandaar de stad te zien, dewijl hij hang is om te verdooien! Hij laat eerst het oog weiden over de omstreken): —

Die groote graauwe waterplas vóór ons is de *Zuiderzee*, die hare donkere onstuimige baren der Noordzee te gemoet voert; die andere ten Westen, aan welken men den naam van *Ei* (*oef* Ye.) gegeven heeft, omdat hij er, z o als gij ziet, genoegzaam de gedaante van heeft, (*Elleve*, M. DIDIER, wij zijn nooit te oud om te leeren, ei, zeg ons, leggen uwe Fransche hennen zulke figuren van eijeren? — en eet gij die?) is niet anders dan het hoofd der *Zuiderzee*.

(Stooren wij hem niet in het genot van dit panorama. Het schijnt hem nog al te bevallen. Welk eene eer voor Holland! Na zich aan hetzelfde verzadigd te hebben, vestigt M. DIDIER zijne blikken weder op de stad, door hem *la ville amphibie* genoemd): —

Zoo gezien tref *Amsterdam* door zijne eenvormigheid. Met uitzondering van twee groote Gothische kerkgebouwen en van vijf of zes klokketorens, die niets merkwaardigs opleveren, dan hun verdoovend klokkespel en Spaanschen bouwtrant, komen de openbare gebouwen niet uit, boven de bijzondere woningen, het meest voorkomende is dat, waar wij ons bevinden; het plein, in het midden van hetwelk het zich verheft, en dat het byna

— De *Revue du dix-neuvième Siècle*, vroeger *des deux Mondes*, beweert, dat een Ministerie, uit den marschalk Soult en de heeren de Broglie, Duchâtel, Hamann, Cunin-Gridaine, Sauzet, Teste en Passy zamengesteld, terwijl het voorzitterschap der Kamer aan den heer Guizot zoude worden opgedragen, op eene parlementaire meerderheid van 257 stemmen kan rekenen.

— Verschillende hoofd-officieren van het Noorder-leger zijn teruggeroepen. De generaal Lascours heeft zijne dienst hervat als commandant der 1ste brigade infanterie van de 1ste militaire divisie.

— De jongste berichten ten aanzien van Paganini zijn van eenen zeer verontustenden aard, en wanhoopt men zelfs aan zijn behoud. Men beweert, dat deze beroemde kunstenaar eene fortune van 10 miljoen francs nalaat, terwijl zeven tot acht honderd personen tot deze erfenis geroepen zouden worden.

— Bijzondere brieven uit Algiers melden, dat Abdel-Kader elke gelegenheid zoekt, om Frankrijk te vernederen; men vrees, dat weldra eene botsing onvermijdelijk zal worden, in weëwil van al de toegevendheid, waarvan de marschalk Valée jegens den Emir heeft gebruik gemaakt.

BAYONNE 6 April. Negentien Engelsche soldaten zijn uit het leger van Don Carlos gedescerteerd en alhier aangekomen; zij behoorden vroeger tot het Engelsch legioen, onder het bevel van den generaal Evans.

SPANJE.

MADRID 2 April. Onze gewone *Madridsche Correspondentie* bevat het volgende:

« De bank van San Fernando heeft, ten gevolge eener overeenkomst met het gouvernement, aan hetzelfde 4 miljoen realen voorgeschoten, die onmiddellijk ter betaling van de soldijden naar het leger zijn afgezonden. De generaal Espartero ontvangt gedurig geldelijke bijdragen, en versterkingen aan manschappen; hij heeft intusschen nog geene krijgswegelingen tegen de Carlisten ondernomen. »

« Het is bekend, dat de beide agenten van prins Napoleon, de marquis van Marigny en de baron Rocroix, die te Gibraltar gebleven zijn, omdat zij voor hunne persoonlijke veiligheid vreesden, de hoop nog niet hebben laten varen, zich naar de hoofdstad te begeven, ten einde de geheime zending bij het gouvernement te volbrengen. De zegenpraal van de partij der exaltados zou het teeken zijn van het binnentrekken der Fransche agenten in Spanje. »

— Volgens een bulletin van Antonio Maria Alvarez, d.d. Malaga 28 Maart, is Melilla den 25 door de troepen van H. M. de Koningin in bezit genomen. De blokkade, die de capitulatie heeft te weeg gebragt, is met den meesten iver door de schepen *Soberano*, *Isabella II*, *Christine*, *Proserpina*, *Neptuno*, *Venzon del Carmen*, en *Santa Anna*, doorgezet. De geventoorde troepen hebben gecapituleerd, en zijn den 25 naar Chafarinas ingescheept. De Fransche oorlogsbrigantijn *Le Volage*, kapitein Gressier, had aan den bevelhebber van de blokkade aangekondigd, dat hij van den admiraal van Toulon bevel had ontvangen, om hem te ondersteunen. Een klein vaartuig, met 84 mitelingen, waaronder 6 officieren, is te Malaga aangekomen; de gezeyde personen hebben zich dadelijk onderworpen.

— De generaal Cordova, uit Badajoz gevluht, is te Lissabon aangekomen, alwaar hij den afloop van het tegen hem ingestelde regtsgeding zal afwachten.

PORTUGAL.

LISABON 2 April. De beraadslagingen over eene vermeerdering van het leger hebben op eene geheel onverwachte wijze, de demissie van het geheele Ministerie ten gevolge gehad, daar de ministers eene minderheid van 20 stemmen hebben bekomen.

Door deze nederlaag ten hoogste verbaasd, begaven de heeren Sa da Bandeira en zijne ambtgenooten zich onmiddellijk naar het paleis, en leverden hun ontslag bij H. M. in.

De heer Sa da Bandeira is met de zamenstelling van een nieuw Kabinet belast, waarvan waarschijnlijk vele zijner tegenwoordige ambtgenooten leden zullen blijven.

Allei geruchte zijn omtrent het door de Regering te volgen plan in omloop. Volgens sommigen, zou de Koningin hare tegenwoordige ministers blijven behouden, en de Kamer gedurende vier maanden prorogeren. Volgens anderen, zou echter het gouvernement geene kracht genoeg bezitten om eenen zoo stouten maatregel te nemen.

ENGLAND.

LONDEN 8 Maart. In verschillende kerspelen van Dublin zijn, sedert de aankomst van lord Ebrington, vergaderingen gehouden, om hem adressen van gelukwensching aan te bieden, en op het eerste door Z. Exc. gehouden lever zijn hem reeds verschillende zoodanige adressen overhandigd. De deputatie, om hem te begroeten, bestond uit den graaf van Charlemont, den hertog van Leicester, den marquis van Headfort en den Roomsch-Katholische aartsbisschop van Dublin.

In antwoord op de zinsnede van een adres, waarin op de regtsbedeeling wordt gezinspeeld, heeft de nieuwe lord-luitenant geantwoord: « Ik zal al wat mogelijk is, aanwenden, om den eerbied voor de wetten te doen omden houden, door dezelve met de gestrengste onpartijdigheid toe te passen en de regtvaardigheid door toegeliefelijkheid zoo veel te matigen, als zulke met het groote doel van elke wetgeving, te weten: het straffen der misdrijven en het handhaven der goede orde, bestaandbaar is, en aan elk heil genot van zijn wettig regt verzekert. »

— In den *Standard* leest men:

« Het volgende ontleent wij uit eenen brief, van een verdienstelijk opper officier bij het hoofdkwartier van Don Carlos; welke brief, behalve dat, nog vele merkwaardige bijzonderheden inhoudt. »

Naar het schijnt, heeft Don Carlos een hoogst belangrijk besluit genomen, waarin hij door de raadgevingen der vreemde Mogendheden wordt ondersteund. Hij zal op Kastilië aanrukken, en niet meer het voeren van den krijg tot Navarra en Biskaye bepalen. Sedert lang had de prinses van Beira zich voor dezen maatregel verklaard.

Het tijdstip, waarop die beweging moet plaats hebben, is nog niet bepaald, maar zal binnen eene maand, tegen het einde van April, geschied

geheel innocent, heet de *Dam*, en vormt het middelpunt der stad (?) Het paleis was het stadhuus ten tijde der Republiek, en deszelfs bouwde was zuiver Gothisch; maar men heeft dit schoone gebouw gemoderniseerd en mismaakt, om er LODEWIJK BONAPARTE in te huisvesten; den naam en de bestemming van paleis heeft het behouden, en nu wordt het door Konink WILLEM betrokken, wanneer hij te Amsterdam komt. —

Wij verlaten ons belvedere niet, zonder nog voor eene wijl onze blikken te doen rusten op die onafzienbare rij van schepen, die de stad ten Noorden omzoomen, en die haar schijnen te willen beschutten, als een beschermend wond, tegen de woede der baren en der stormen. Wanneer zij bij feestelijke gelegenheden hunne vlaggen laten zwieren, is het een betooferend aanblik; ten allen tijde is het een grootsch schouwspel, en een indrukwekkend blijk van de menscheijke bedrijvigheid en industrie. Die haven welke, als het ware, het verbindingspunt is van het Y met de *Zuiderzee*, heeft niet minder dan eene mijl uitgestrektheid, en bijna altijd is zij vervuld. Aan het eene einde bevinden zich de timmerwerken van 's lands zee-magazijn, maar ik onderhoud u daarover niet, want zij zijn niet meer dan de schaduwen van zich zelve. Hetgeen meer de aandacht verdient, zijn de beide ontzaglijke dijken, die de haven in tweeën deelen. De grachten hebben gemeenschap met de *Zuiderzee*, en door deze met de *Noordzee*, die meermalen gedroeft heeft de stad te verzwelgen; bij den vloed worden onderscheidene wijken regelmatig onder water gezet. Nu is de vijand gebreidel; *Amsterdam* slaapt gerust, onder de bewaking zijner beide steenen reuzen. Deze geduchte wallen zijn met zeer frische groene zoden bedekt, en dienen ten tot wandelplaats aan de inwoners, die zij beschutten. De burger van *Amsterdam* bemint boven alles zijne haven; hij gevoelt zich daár te huis, en de reuk van de teer is hem de aangenaamste aller geuren. Een aantal lustpaviljoens, met den vasten wal verbonden door lange houten bruggen springen vooruit, tot te midden der schepen, en vermengen zich niet dezelven daár is het, dat de Hollanders van denouden stempel, zij, die zich nog even als hunne voorvaders uit de zeventiende eeuw, beroemen, meer schep te bezitten, dan huizen, hunne vrije uren doorbrengen: met de pijp in de mond, leven zij daar even vergenoegd in hun geliefkoosd élément, als vaders NEPTUNUS, wanneer hij, met den drietaud in de vuist, zijn rijk doorzwelf. (*Het verrijt hernieuw.*)

Gedroogde Rogge nog verder in prijs verminderd zijnde, kwamen er tot

prizen niet meer te koop. Er is verkocht 142/4 @ Koersche, gewas 1838, f 218; later f 216; 142/4 @ Riga tot f 207; later 142/4, 144/4 @ dito tot f 206, 210; vervolgens 142/4, 143/4, 144/4 @ dito f 208, 210, 210, 210. Van ongedroogde 142/4 @ nieuwe Baa f 182; daarna f 180; 141/4 @ dito Groening f 180; daarna f 179. *Gorst* zonder prijsverandering; de *seepre* ren gaan goed van de hand; 121/4, 122/4, 124/4 @ *Zee-nische* zoner f 134; f 130, 140, 141; 123/4 @ *Polder* dito f 135; 125/4 @ *Oldamm* dito f 134. *Moutwijn* is op f 161 per vat verkocht; tot dezen prijs werd veel gekocht, doch kon nog niet stand houden, en is heden tot f 16 met partij gedaan.

Juniper, *Amsterdamse* proef f 191/4 f 201/4 per vat, zonder kust.

NOG IETS OVER DE INSPECTIE DER LAGERE SCHOLEN.

(Zie *Amst. Cour.* N° 428, 1 April, kol. 9.)

Na de wederlegging van eenige hoofdpunten, hebben wij gemeend den schrijver van het artikel: *Lagere Scholen*, op den voet te mogen volgen. De post van schoolopziener is, als het ware, een betrekking, die eershalve vervuld wordt. Er is geen jaarwedde aan verbonden, tenzij men een vergoeding van bureau- of reiskosten als zodanig beschouwen wil. Volgens de meeste geschiedtenissen, wegens zijne beroepsbezigheden, zieh met de waarneming van dit eervambt niet altijd kan belasten, zoo valt het natuurlijk zeer moeilijk de keuze te bepalen. De reden, waarom echter de keuze of voordragt door de provinciale commissie gedaan en door het gouvernement goedgekeurd wordt, bestaat wellicht hierin, dat de commissie ter plaatse, en dus van meer nabij, beter met de geschiktheid der voor te dragen personen bekend is dan het gouvernement. Het is dus geen wonder, dat er ook vele predikanten als leden onder de provinciale commissien van onderwijs geteld worden. Bij deze voorzeker «mag men tijd en kost veronderstellen, om zich die kundigheden eigen te maken, waardoor zij zich tot een bekwaam schoolopziener kunnen vormen.» Maar wij vertrouwen, dat de schrijver deze woorden niet ligtvaardig zal hebben ter neder gesteld. Het ware niet onbelangrijk geweest, indien hij tevens had opgegeven, waarin die kundigheden moeten bestaan. Gestudeerde personen toch moet men veronderstellen in staat te zijn jonge lieden te kunnen ondervragen; maar hietoe, wij erkennen het, behoort een geschiktheid, voor welke niet alle gestudeerden berekend zijn. Het is eigenlijk de wijze van tot het kinderlijke te kunnen afdalen; en door bemoedigende, vriendelijke toespreek de jonge lieden voor zich in te nemen, en hen alzoo tot spreken uit te lokken. Niet zelden toch ziet men bij schoolbezoekers de knapste leerlingen in een soort van verlegenheid: zij zwijgen of geven verkeerd antwoord, daar zij den Examinator niet begrijpen, eeniglijk, omdat zij aan zijne wijze van ondervragen niet gewoond zijn. Daarom is het zeker van gewigt, dat een schoolbezoeker er zich vooral op toelagge om de methode van den onderwijzer te leeren kennen, door hem met zijne scholieren zelve te zien werken. Er zijn bovendien honderden kleineigheden, die den onderwijzer alleen bekend zijn, en voor den schoolbezoeker moeilijk te beoordeelen; wij zouden het dus behoudens beter oordeel dan het onze, nuttig achten, dat er onder de leden der schoolcommissien ook eenige voorname hoofd-onderwijzers werden opgenomen, namelijk dezulken, wier betrekkingen van het publiek niet geheel afhankelijk zijn; anders zou dit wellicht onder de onderwijzers zelve een ijverzucht kunnen doen ontstaan, die op den bloot hunner scholen eenen nadeeligen invloed had. Wij weten, dat er onder de provinciale en stedelijke schoolcommissien reeds personen geteld worden, die in het vak van onderwijs de betrekking van Hoogleraar, Rector, Directeur, enz. vervullen, en welke alzoo, beter dan onbegrijpende, door ondervinding in staat zijn, over alle bijzonderheden te kunnen oordeelen. Maar hun getal is te gering, om over alle provincien; steden en gemeenten te gelijk hunnen invloed uit te oefenen; hun werkring beslaat zich meer tot het plaatselijk, of tot een bepaald district; terwijl hunne beroepsbezigheden niet toelaten, denzelfden tot andere districten uit te breiden.

Neemt men nu hierbij in aanmerking, dat er, volgens den schrijver, schoolopzieners zouden zijn, die hunnen post met laauwheid waarnemen; terwijl anderen, bij hunne schoolbezoeken, reden tot ontbedding gegeven wordt, dan komt ons het denkbeeld, om provinciale inspecteurs aan te stellen, niet geheel verwerpelijk voor. Maar dan behoorden die provinciale inspecteurs lands-ambtenaren te zijn, met een vaste, doch voldoende bezoldiging, ten einde niet genoodzaakt te wezen, daarlijk andere bedieningen te moeten uitoefenen. Als zodanig in onmiddellijke betrekking staande tot den inspecteur-generaal en de plaatselijke school-commissien of gemeente-besturen, zou daardoor bij die inspectien meer eenheid en overeenstemming worden ingevoerd; maar of die verandering een bezuiniging van eenige duizend gulden zoude aanbrengen, laten wij onbeslist; ten zij men aan elken der zeven provinciale inspecteurs een jaarwedde van f 2.000 toekende, hetwelk op de f 28.381 een vermindering van ruim de helft zoude opleveren; doch voegt men bij die jaarwedden reis-, verblijf- en bureau-kosten, dan zal die bezuiniging toch niet zeer gevoelig zijn.

Aangaande de ontmoediging, welke, volgens den schrijver, den schoolopziener bij zijne schoolbezoeken gegeven wordt, wij zouden van oordeel zijn, dat hierin van gouvernementwege door een wettelijke bepaling, in gemeen overleg met de Staten-Generaal, zijnde voorzien. In Amsterdam, bijv., wordt niemand tot openbaar schoolhouder aangesteld, dan onder voorwaarde van zich te onderwerpen aan al de verordeningen op het stuk van onderwijs, door het plaatselijk bestuur vastgesteld. Een zoodanige algemeene maatregel zou ook van gouvernementwege kunnen worden ingevoerd. Wij erkennen gaarne, dat een en ander een vele waarigheden onderworpen is. Wij hebben wel eens van een geschiedtenis de aanmerking hooren maken, dat, naar den geest van art. 170 der Grondwet, «een schoolbezoeker liet recht heeft, ongevraagd in het huis te komen van den onderwijzer, vermits deze eenmaal toegelaten en ypeleend zijnde, zijn beroep uitoefent, gelijk alle andere particulieren, en dat, uit dien hoofde, eenige leden van school-commissien, tevens regtsgeleerden zijnde, hunne schoolbezoeken achterwege laten. Is dit werkelijk zoo, dan wordt een nieuwe wettelijke verordening op het onderwijs een eerste verlichte; of men moet verwachten, dat dezelfde beginselen van vrijheid, gelijk vroeger in België, wortel schieten. Bij de aauatande herziening der grondwet zou dit een punt van overweging kunnen uitmaken. Het doel moet steeds zijn: aankweeking van het nationale, liefde tot het eigene, zonder daarom te verwerpen, wat, als wezenlijk nuttig, van vreemden kan worden overgenomen; en vermits het den onderen niet onverschillig kan zijn, hoedanig hunne kinderen geleid worden, zoo behoort men niet alleen de leer methode, maar ook de beginselen van den onderwijzer gade te slaan.

Wat de vergelijkende examina betreft, deze schijnen zeer veel te wenschen over te laten. Wij hebben echter bemerkt, dat men in sommige steden hierop een uitzondering gemaakt heeft; althans te 's Gravenhage heeft men voor de middelbare stedelijke school eenen hoofdonderwijzer aangesteld, zonder het houden van een vergelijkend examen; ook te Groningen schijnt dit voor de vervulling eener plaats gehad hebbende vacature der stads Fransche school aldaar, geschied te zijn. Maar die uitzondering geschiedt, zoo wij ons niet bedrogen, op bekomen vergoeding van het gouvernement, en wij bilijken alhier deze handeling; want menig bekwaam onderwijzer, die reeds in jaren gevorderd is, stelt zich ongaarne op een rij nevens jongeren; terwijl het eenmaal gebieken is, dat zij, die als wezenlijk kundige meesters bekend stonden, wegens hunne beschroomdheid ten eene gezet worden, voor deelen, die met meer vrijmoedigheid deze of gene vraag beantwoordden. Inzake, die tijden zijn voorbij, toen, lijf, diegenen tot voorangers gekozen werden, welke al de andere sollicitanten of de geheele herbergemeente overschreeuwden konden. Onzes erachtens, zoude men dan bij het roepen van goetamineerde onderwijzers behooren te letten, niet alleen op het voorkomen en de geschiktheid van den persoon, als zodanig, maar ook op de veeljarige diensten, die hij in het onderwijs bewezen, en dus op de ondervinding, die hij in zijn vak verkregen heeft; doch hoofdzakelijk ook op de schriftten en werken, die hij ten nutte der jeugd heeft uitgegeven. Het is niet te ontkennen, dat er oogenblikken zijn, waarin de geest somtijds minder vrij of minder vlug werkt, dan anders het geval is, en dit kan door bijzondere omstandigheden worden te weeg gebracht. Wij herinneren ons, dat iemand van beproefde kunde zich, tot het verkrijgen eener acte van den eersten rang, aan een provinciaal examen onderwierp; hij verkreeg slechts den tweeden... doch wat gebeurt? kort daarna werd hij aan eene der Lands-Academiën tot doctor in de wijsbegeerte en wetenschappen bevorderd!... Wie van beide heeft nu beter de bekwaamheden van den kandidaat beoordeeld? de provinciale Commissie van onderwijs, of de faculteit der wijsbegeerte? P***

TE AMSTERDAM, BIJ C. G. WITBUYS, VERANTWOORDELIJK UITGEVER EN DIRECTEUR.

Advertentien.

(2657) **Stoomboot-Maatschappij**
VOOR DEN NEDER- EN MIDDEN-RIJN.
KANTOOR te Rotterdam, Boompjes, A. 132.
Dienst: tusschen Rotterdam, Dusseldorp en Mainz.
STROOM OPWAARTS.

Van Rotterdam, Woensdags en Zaterdag, des morgens . . . ten 6 1/2 Ure.
Naar Vreeswijk, Arnhem en tusschen liggende Plaatsen tot Emmerik.
Aankomst te Vreeswijk onstreeks 11 ure des voormidd.
» » Arnhem » 4 » » namidd.
» » Emmerik » 7 » » namidd.
» Emmerik, Dinsdag en Zondag, des morgens . . . » 7 »
Naar Dusseldorp en tusschen liggende Plaatsen.
Aankomst te Dusseldorp onstreeks 5 ure des namiddags.
» Dusseldorp dagelijks, des avonds . . . » 11 »
Naar Keulen, Bonn, Coblenz en tusschen liggende Plaatsen.
» Coblenz dagelijks, des morgens . . . » 7 »
Naar Mainz en tusschen liggende Plaatsen.
STROOM AFWAARTS.
» Mainz dagelijks, des morgens . . . » 6 »
Naar Dusseldorp en tusschen liggende Plaatsen.
Aankomst te Dusseldorp onstreeks 7 ure 's namidd.
» Dusseldorp Maandags en Dinsdags, des avonds . . . » 11 1/2 »
Naar Emmerik en tusschen liggende Plaatsen.
» Emmerik, Dingsdags en Vrijdags, des morgens . . . » 5 1/2 »
Naar Arnhem, Vreeswijk en tusschen liggende Plaatsen tot Rotterdam.
Aankomst te Arnhem onstreeks 9 ure des morgens.
» » Vreeswijk » 1 » » namidd.
» » Rotterdam » 4 » » namidd.

Nadere inlichting te bekomen bij de Agenten, DE COCK en BARLEN, te Rotterdam; P. VAN DIJK, te Vreeswijk; A. DE GROOT, in de *leggende Os*, te Utrecht; C. W. BALK, te Arnhem, en S. SALTZMAN EN C^o, te Emmerik. Bij de Agenten te Vreeswijk en Utrecht vinden de Reizigers eenen gemakkelijken Wagen gereed, om hen *vice versa*, bij de aankomst en afvaart der Stoombooten, ten behoortijken tijd te vervoeren.

(2358) **STOOMVAART**
TUSSEN
Amsterdam en Hamburg,
IN CORRESPONDENTIE MET LUBECK EN
St. PETERSBURG.

VERTREK:
Van Amsterdam, . . . den 5, 15 en 25 } van iedere Maand.
» Hamburg, . . . » 10, 20 » 30 }

(2659) C. A. DE WIT en A. E. M. DUDOK DE WIT,
MAKELAARS,
zullen, op Vrijdag den 19den April 1839,
(in plaats van Dingsdag den 23sten April),
des Avonds ten Zes ure, in den *Brakken Grond*,
VERKOOPEN:

Eene Partij van 894 Vaten *Surinaamsch SUIKER* (nu eerst uit Zee gekomen en gelost); liggende als nader bij Notitie wordt aangewezen.

(2660) PRESIDENT en DIRECTEUREN van de *Nederlandsche Bank* maken bij deze bekend, dat Heren Commissarissen, na examinatie en approbatie van de Balance, over het afgelopen Vijf en Twintigste Boekjaar opgemaakt, de Uitleiding, aan Deelhebbers met te keeren, hebben bepaald op drie en zeventig Gulden per Actie.

Daar bij de betaling dezer Uitleiding, tevens nieuwe Actien aan Deelhebbers, tegen intrekking der oude, kosteloos zullen worden uitgereikt, zoo worden Deelhebbers of hunne Gemagtigden verzocht, op elke Actie te stellen: «*Ontvangen f 73.— voor Dividend over het Jaar 1839*», en dezelve te onderteekenen.

Tot de bovenstaande betaling en verwisseling zal worden gevaceerd aan de *Nederlandsche Bank*, gedurende alle Werkdagen, van tien ure vóór, tot één ure na den middag.

AMSTERDAM, President en Directeuren voornoemd,
den 10 April 1839. MOGGE MULMAN,
Ter Ordonnantie van dezelve, CROCKEWIT, Secretaris.

(2661) De Bezitter van eenen COUPON, vervallende *July 1839* en behoorende tot de *Uitgeloote Wiener Obligatie*, bij GOLL & COMP., N° 5497, wordt bij dezen uitgenoodigd, zich bij de Kantoor-Boekverkoopers B. KRAMER en ZOON, op het Rok-in alhier, aan te melden, alwaar, tegen restitutie van genoemden Coupon, deszelfs waarde zal worden uitbetaald; zijnde de Coupon voor den bezitter van geene waarde.

(2662) IEMAND, die in staat is een matig *Kapitaal* aan te brengen, wenschte *Deel te nemen* in eenen SOLIDE winstgevend, en reeds bestaande of nog op te rigten *FABRIJK of HANDELSZAAK*.

Degenen, die tot het aangaan eener zoodanige *Compagnieschap* mogten geneegen zijn, worden verzocht zich met besloten en gefrankeerde brieven, onder Lett. H. C. te adresseren aan het Bureau van den *Avondbode*.

MAGAZIN VAN MODE-ARTIKELLEN.

De Heer SALOMONSEN, uitgekapt op het 's Gravelandsche Veer, bij den Heer ROSE, in het *Wapen van Voorst*, over den Franschen Schouwburg, met eenen krante Partij *Lyonsche en Parijsche GOEDEREN*, als: SHAWLS, MOUSSELINE DE LAINE, ZIJDEN GOEDEREN, etc., etc.; ZIJDEN HOEDEN van f 10 tot f 14; MAROQUINEN en STOFFEN SCHOEKEN à f 1.25 het paar. Biedende hij alle Artikelen aan het geëerde Publiek aan, tot de billijkste Prijzen.

Encyclopédische Atlas, door BRAND ESCHAUZIER.

Een volstrekt oorspronkelijk Nederlandsch Werk, (de eerste aflevering uitgezondert), waarvan het hoofddrukbeeld, tot nog toe, bij geen volk, op dergelijke schaal is ontwikkeld geworden, en hetwelk bevat: de Geschiedenis des Menschdoms in alle vakken van vernuft, kennis en verstandontwikkeling, en de Aardrijks-, Tijds- en Geslachtstrekken- en Staatkundige Geschiedenis van alle Volken des Aardbodems, van de Schepping der Wereld tot op onzen tijd: wordt uitgegeven bij den Boekhandelaar L. VAN DER VENNE, te Amsterdam, op den Singel, N° 216. Reeds 6 afleveringen of 12 vollen druks, in zeer groot Atlas formaat, zien het licht, en bevatten: Beknopte Geschiedenis der Volksverhuizing, met eenen Geschiedkundige Kaart; Aardrijkskunde der Oude Geschiedenis: Landbeschrijving en Staatkundige Verdeling, Azië, Africa en Europa; beredeneerde woordenlijst van zaken, instellingen en gebruiken der Grieken; de Marmeren Steenen van Arandel, Paros of Oxford; de Grieken: opkomst, ontwikkeling, grootheid en ondergang, met eenen Kaart van Oud-Griekenland. De schoone kunsten bij de Ouden: Beeldhouwkunst en Schilderkunst. Plaatsbeschrijving der oude Geschiedenis, met Kaarten van Athene, Jerusalem en Rome. Het Zeewezen bij de Ouden, met eenen uitvoerige Plaat. De eerstvolgende afleveringen zullen inhouden: de Nederlandsche Koloniën, met Kaarten; de Werktuigkunde der 19de Eeuw, en het Krijgwezen bij de Ouden, enz.

Het geheele Werk zal bestaan in 50 à 60 afleveringen, en de prijs van elke aflevering is 95 centen, zoodat deze Atlas, welke in uitvoering van druk en gravure voor geen buitenlandsch werk behoest onder te doen, ook in prijs geheel gelijk staat met die van buitenlandsche productien van dezen aard. De intrekking geschiedt, voor het geheele Werk, bij alle Boekhandelaren in het Rijk, alsmede bij den Uitgever L. VAN DER VENNE, Singel lij de Kopsjessteeg, N° 216, te Amsterdam, bij wien de zes eerste afleveringen, voor een ieder ter visie liggen.

(2665) G. J. A. BELIERINCK, Boekhandelaar, heeft op Heden alom verzonden, DE EERSTE AFLEVERING VAN: **GESCHIEDENIS van den Grooten Wereldstrijd**, IN DE JAREN 1813, 1814 EN 1815. Door JOHANN SPORSCHILL.

Uit het Hoogduitsch vertaald en met Aanteekeningen voorzien door J. P. AREND.

Met Portretten en Platen, in Staal gegraveerd.

Dit Werk wordt bij Intekening uitgegeven, volgens *Be- rigt van Intekening*, hetwelk onder anderen inhoudt:

«Geen tijdvak in de geschiedenis der wereld was zoo rijk aan buitengewone mannen, aan reusachtige pogingen, aan gebeurtenissen, die zulk eenen verbazenden invloed uitoefenden, niet alleen op het tegenwoordige, maar ook op de toekomst, als het onsterfelijke heldentijdperk van den strijd der volken tegen den grootsten, magtigsten en zegenrijkesten koningman van den nieuweren tijd, tegen Napoleon. Nooit wellicht ontwikkelde zich bij onderdrukke volken de zucht voor vaderland en onafhankelijkheid, voor recht en vrijheid, zoo grootsch als in het jaar 1813. Het was een verheven tijd, een tijd van licht na lange duisternis, van overwinning na lange onderdrukking, van roem na lange vernedering, van zelfbewustzijn na langen doodslaap; een tijd, aan welken zij, die hem beleefd hebben, met fierheid terug denken; een tijd, welke der jeugd ten duurzen voorbeelde strekt, en haar moet versterken in de liefde voor het vaderland, voor zijne grootheid, onafhankelijkheid, roem en geluk. Met een geoeefde hand, en in mannelijken stijl scheit de schrijver de vorsten, welke dien strijd geleid, en de helden, welke hem gesteunden hebben; voert zijn lezer midden op de slagvelden des eeuwigen roems, en plaatst o k den minder kundigen op het standpunt, van waar hij klaar en duidelijk beoordeelen kan, waarom op de slagvelden, welke de stift der geschiedenis in 'het boek der onsterfelijke geffrit heeft, is gestreden geworden; hoe elke strijd ontstond, en welke en wiens besluiten of heldendaden het waren, van welke de uitslag van elk gevecht, zoowel als de geheele afloop des strijds heeft afgehangen.

«Om den indruk bij het lezen te verhoogen en dien meer blijvend en duurzaam te maken, zullen, even als in het oorspronkelijke Werk, bij de vertaling de zeer gelijken afbeeldingen der Monarchen, Staatsmannen en Veldheeren van dit merkwaardige tijdperk gevoegd worden, benevens platen van de gedenkwaardigste tooneelen uit dezen bevrijdungskrijg. — De Uitgever is daarenboven voornemens, behalve het portret van Z. K. II, den Prins van Oranje, een plaat te geven van het kwetsen van Z. K. II, in den slag van *Waterloo*, door Nederlandsche kuntenaars op staal gegraveerd.

«Het Werk verschijnt in 13 à 22 Afleveringen. Elke aflevering, met 2 à 3 Staalgravures en een à twee bladen druks van 16 pagina's ieder, in roijal 8°, op best velijn papier, compres gezet, zal bij intekening op 90 cents komen.

«De intekening staat tot ult. April 1839, waarin dezelve gesloten, en de prijs met 10 pCt. verhoogd zal worden.»

(2666) Librairie CRAMER, Heiligenweg, 35.

LAMARTINE.

Recueils Poétiques, 1 beau volume, papier Velin, prix 80 Cents.

SOULIÉ, DIANE ET LOUISE, 2 vol. f 2.75. SOUVESTRE, L'HOMME ET L'ARGENT, 2 vol. f 2.75. JACOB, LA CHAMBRE DES POISSONS, 2 vol. f 2.75. WALDOR, ALPHONSE ET JULIETTE, 2 vol. f 2.75. ANCELOT, GABRIELLE, 2 vol. f 2.90. GEUBIN, UNE BONNE FILLE, 2 vol. f 2.75. JACOB, AMANTE ET MERE, 2 vol. f 2.75. SAND, SPIRITON, 1 vol. f 1.40. A. BROU, FOLLES AMOURS, 2 vol. f 2.75. BRISSET, LA MARCHE DE ST. ANNE, 2 vol. f 2.75. DE CUSTINE, ETHEL, 2 vol. f 2.90. DE BERNARD, LE PARAFEST, 2 vol. f 2.90, etc.

CLASSIQUES FRANÇAIS.

Oeuvres Complètes de BERNARDIN DE ST. PIERRE, BOILEAU, MLE. COTTIN, DEMOUSTIER, FLORIAN, LABRUYERE, LA FONTAINE, LAROCHEFOUCAULT, LEGOUVE, LESAGE, MONTESQUIEU, PARNY, RACINE, J. J. ROUSSEAU, VOLTAIRE, etc. — Edition très-correcte, 30 ou 40 Cents le volume.

DIANE DE CHIVRY.

Drame nouveau de F. SOULIÉ (Théâtre de la Renaissance). La Popularité, Randal, Condinet Roi de Rouen. Mlle. Clairon, Les Coulisces, Maria Padilla, la Jeunesse d'un Cardinal, la Figurante, Marguerite.

REGINE, OTELLO.

Opéra nouveaux: L'Avocat Loubet, Paul Jones, Le Sonneur de St. Paul, Les Trois Dimanches, Ruy Blas, Louise de Lignerolles, Valérie, Trente Ans ou la Vie d'un Joueur, Céline la Créole, Louis de Mâle.

CLAUDE STOCQ.

La Vie de Château, Le Marquis en Gage, La Camaraderie, Le Barbier du Roi d'Arragon, Masaniello, Le Général et le Jésuite, Henri Hamelin, Mathilde ou la Jalousie, Le Père de la Débutante, Le Pirate.

LE BRASSEUR DE PRESTON.

Le Démon de la Nuit, L'Escroc du grand Monde, Gaspard Hauser, La Fille de l'Air, La Marquise de Senneterre, etc., etc.

Schouwburgen, Concerten EN PUBLIEKE VERMAKELIJKHEDEN.

STADS SCHOUWBURG.
Zaterdag 13 April 1839. RADBROUD II, KONING VAN FRIESLAND, Treurspel in vijf Bedrijven, door den Heer Mr. A. van Halmael Jr. Noet voortoord. Gevoeld door: ARLEQUIN of HET TOOVER-EILAND, Nieuw Groot Ballet d'Antonieme, gemonteerd door den Balletmeester A. P. Voltes van Hamme, Nieuwe Costumes, en Nieuwe Decoratiën van den Heer J. E. de Vries; Muziek van den Heer A. Berlijn.

Ten Zes ure op het Tooneel.

THEATRE FRANCAIS.

Sous la direction de Monsieur SAUTOT. N° 83 de l'Abonnement.

SAMEDI 13 Avril 1839. LE MISANTROPE, Comédie en 5 Actes, par Molière. Suivi de LE MANTEAU, Comédie en 1 Acte. Le Spectacle commencera par: LA FAMILLE DE L'APOTHECAIRE, Vaudeville en 1 Acte.

On Commencera a 6 1/2 heures précises. En attendant l'Arrivée et les représentations de Mr. Lhérie, artiste du Théâtre des Variétés de Paris.

DEUTSCHES THEATER. In der Amstelstrasse.

54te Vorstellung im Abonnement. Sonabend 13 April 1839. Zum achten Male: DAS SCHLOSS AM AETNA; Romanische Oper in 3 Acten. Musik von Heinrich Marschner.

*** Wilhelm von Strahleck — Herr Binder, erster Tenor vom Kais. Königl. Hof-Opern-Theater zu Wien, als Gast. Anfang um 7 Uhr.

Gesänge dieser Oper sind bey den Buchhändlern A. H. Brouwer, N. Z. Voorburgwal, N° 165, und J. D. Gertner, Manderplein, N° 53, wie auch an der Theater-Casse à 30 Cts. zu haben.

GRAND SALON. Théâtre des Variétés.

Vrijdag den 12 April 1839. DERTIG JAREN TOONERDIENST, OF DE VOORSTELLING TEN VOORDEELE VAN EEN OUD SOUFFLEUR, Blijspel met Zang. Na hetzelfde: MADAME NAGREFIER, OF ALLES PAART ZICH, Vrijlijk Zangspel. De Entrée voor ieder Persoon is 75 Cents, welke in vertering zal worden aangenomen. Aanvang ten 7 1/2 Ure.

GEDRUKT BIJ A. ZWESAARDT.